

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף כח עמוד א

א לר' יהודה, מניין שאין ביעור חמץ אלא שריפה, ומה הקשו עליו חכמים?

ב אשה הפילה ואינה יודעת אם היה לה ולד, מה דינה?

ג לחכמים, האם המטיל חמץ לים צריך לפוררו תחילה?

ד האם הזורק עבודה זרה לים צריך לשוחקה תחילה?

א ר' יהודה: מבנין אב מנותר שאסור ב"בל תותירו" וטעון שריפה, כך חמץ שאסור ב"בבל תותירו" (כל יראה וכל ימצא) טעון שריפה.

חכמים: קשה והרי נותר אשם תלוי (הבא במקום ספק, כגון אם אכל חלב או שומן אסור ב"בל תותירו", ולדעת ר' יהודה נקבר) (אך לחכמים נשרף).

ב אינה אוכלת קדשים עד שתביא עולת בהמה וחסאת העוף, כדין יולדת. על העולה מתנה "אם ילדתי הרי היא לחובתי, ואם לאו הרי היא נדבה". על חסאת העוף אינה מתנה, לפי שאינה באה נדבה. אלא מביאה על הספק, ואין כאן משום חולין בעזרה. והכהן מולקה אך אינה נאכלת לכהנים, שמא היא חולין ונבילה היא. לר' יהודה, מנתחה אבר אבר וזורקה לאמת המים שבעזרה. לחכמים תשרף.

ג רבה: צריך לפוררו, שמא תפגע בו ספינה, וישכחו שפסח היום ויאכלוהו. רב יוסף: פת אין צריך לפורר, כיון שנמסה במים. זרק חטים שהחמיצו, צריך לפזרן על פני המים שלא יוכל אדם ללקטן.

ד רב יוסף: צריך, כיון שאינה נמסה במים (שסתמה עשויה מתכת). רבה: זרקה לים המלח אין צריך לשוחקה, שאין ספינות עוברות שם ואין חשש שתימצא.